

Fővárosi Ítéltábla

4.Kf.27.351/2008/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Partos és Noblet Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Tóth Csaba ügyvéd) által képviselt **Műsorszolgáltató Zrt.** felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Réviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi április hó 21. napján kelt 17.K.31.745/2007/6. számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, a fellebbezéssel támadott részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresettel támadta az alperes 176/2007. (I.24.) számú határozatát, melyben a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban:

Rttv.) 16.§-ának (2) bekezdésében foglaltak megsértése - a reklámidő 1 perc 50 másodperc túllépése - miatt az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja alapján 1.000.000 forint összegű bírságot szabott ki. A szankció kiszabásánál figyelembe vette, hogy a felperes az utóbbi időben számos alkalommal követett el hasonló jogsértést.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Tényként állapította meg a reklámidő túllépését és a korábban elkövetett hasonló jogsértéseket, melyekre tekintettel úgy ítélte meg, hogy az alperes határozata törvényes, míg a felperes felhívás ellenére sem fejtette ki keresetében, hogy miért tekinti jogsértőnek az alperesi határozatot. Rámutatott a határozat meghozatalát megelőző egy évben a felperes öt alkalommal történt felelősségre vonására, mely a maximális bírság kiszabását megalapozta.

Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében a felperes az alperes határozatára is kiterjedően az ítélet megváltoztatását csak a kiszabott szankció vonatkozásában kérte. Álláspontja szerint az alperes nem indokolta meg határozatában kellően azt a kiemelkedően magas mértékű joghátrányt, mellyel arányos lenne a törvény által biztosított bírság keret felső határának megállapítása. A maximális összeg kiszabását az alperes a korábbi szankciókra tekintettel tartotta indokoltnak, azonban e vonatkozásban nem egységes a gyakorlata. Csatolta az alperes 2054/2007. (IX.12.) számú határozatát, melyben az eljárás alá vont műsorszolgáltatót az Rttv. 16.§ (2) bekezdésének egy hónapon belüli 12 alkalommal történt megsértése miatt csupán a jogsértő magatartás megszüntetésére történő felhívással szankcionálta, azzal az indokolással, hogy a jogszabály megsértése nagyon ritkán fordul elő. A hivatkozott esetet megelőzően 2006. során három ilyen jogsértés történt. Az egy évben előforduló három jogsértést a nagyon ritka kategóriába sorolta, ezzel szemben a felperes esetében az egy évben előforduló negyedik jogsértésnél már indokoltnak látta a bírság maximális mértékének a kiszabását. Csatolta továbbá az alperes 1572/2006. (VII.12.) számú határozatát, amelyben a reklámidő 3 perc 15 másodperccel való túllépése miatt mindössze 50.000 forinttal bírságolt. Álláspontja szerint ezek azt támasztják alá, hogy a határozat indokolása a bírság kiszabásánál figyelembe vett körülmények vonatkozásában nem elfogadható, nincs összhangban az alperesi gyakorlattal sem, és mindezt az elsőfokú bíróság az ítélete meghozatalakor figyelmen kívül hagyta, ezért az ítélet megváltoztatását és más szankció alkalmazását kérte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett részének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a jelen perben nincs relevanciája a más műsorszolgáltatókkal szemben meghozott határozatoknak, erre a felperes fellebbezését sikerrel nem alapozhatja, és téved annak megítélésében, hogy az alperes egyik esetben a háromszoros jogsértést ritka esetnek, míg másik esetben a négyszeri jogsértést súlyos esetnek tekinti. A felperes által hivatkozott határozatokban 2007. júniusában elkövetett jogsértésről volt szó, és ezen időszakot megelőzően csupán 2006-ban került sor azaz egy éven túl az Rttv. 16.§ (2) bekezdésének a megsértésére, ezzel szemben a felperesi műsorszolgáltatónál a

2006. októberi jogsértést megelőzően egy éven belül öt alkalommal került sor az ismételt jogsértésre. Nincs relevanciája a jelen ügyben más műsorszolgáltatókkal szemben meghozott határozatoknak, hiszen minden egyes esetben az eset sajátosságait szükséges figyelembe venni, mint ahogy a felperes esetében is ez megtörtént. Más műsorszolgáltatók esetében is figyelembe veszi a reklámidő túllépés mértékét és az elkövetési magatartás ismétlődésének intervallumát.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az alperesi határozatban foglalt tényállás megalapozottságát vizsgálta, és helytállóan állapította meg, hogy a felperes a reklámidő túllépésével elkövetett jogsértést a határozat meghozatala előtt is több alkalommal elkövette. Az alkalmazott szankció vonatkozásában az alperes mérlegelési jogkörben hozott döntését a jogszabály megfelelő alkalmazásával nem bírálta felül.

A Pp. 339/B.§-a kimondja, hogy a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

Az Rttv. 135.§-ának (1) bekezdése szerint jogosulatlanul végzett műsorszolgáltatás, illetve az e törvényben előírt bejelentés nélkül vagy attól eltérő módon végzett műsorelosztás és műsorszétosztás esetén a felelőssel szemben a Testület a jogosulatlanul elért bevétel kétszeresének megfelelő, vagy ha ez nem állapítható meg, tízezer forinttól egymillió forintig terjedő bírságot szabhat ki, melyet az Alapba kell befizetni.

Jogalap tekintetében az alperes határozata jogszabályt nem sértett, s mivel jogosulatlanul elért bevételt az alperes nem állapított meg - és az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a konkrét reklámok kiemelése nélkül azt nem is lehet megállapítani - az Rttv. 135.§-a szerint a kiszabható bírság második fordulata szerint gyakorolta mérlegelési jogkörét.

A mérlegelési szempontok a határozat indokolásából megállapíthatók, megfelel a jogszabályi követelménynek, azok felülmérlegelésére az elsőfokú bíróságnak nem volt lehetősége. A felperes keresetében nem hivatkozott olyan mérlegelési szempontokra melyeket az alperesnek figyelembe kellett volna vennie, hanem arra helyezte a hangsúlyt, hogy más országokban használt gyakorlathoz képest a kiszabott bírság magas, az alperes nem kísérelte meg, hogy a bírság mértékének meghatározása során először feltárja az Rttv. 135.§-ának első fordulata szerint a jogosulatlanul elért bevételt.

A fellebbezésben a felperes már hivatkozott a más esetekben kiszabott szankciókra, e vonatkozásban azonban megállapítható, hogy bár a hasonlóság a jogsértés tekintetében fennáll, azonban a jogsértő magatartás eltérő idő közköben

ismétlődött, a felperes esetében éven belül és ezt az alperes mint a konkrét eset sajátosságát jogszerűen vehette figyelembe.

A fentiek alapján az alperes határozata a fellebbezéssel érintett részében megalapozott és törvényes, megalapozatlan kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság jogszerűen utasította el, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest, míg a feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2008. évi szeptember hó 25. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, **Dr. Losonczy Erzsébet** s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül: